Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Liudmila Holevițcaia)

Dosarul nr. 3a-1525/25 (2-23032797-02-3a-29042025)

D E C I Z I E

25 februarie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Președintele completului, Sîrbu Victoria
judecătorul Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Judecătorii Papuc Daniela
Grefier

examinând în ședință publică, apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 decembrie 2024, adoptată în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Carpov Sergiu împotriva Inspectoratului General al Poliției, persoane terțe Babin Serghei, Rebeja Olesea, Tcacenco Vladislav privind anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

a c o n s t a t a t:

Pretențiile reclamantului:

La 2 martie 2023 Carpov Sergiu prin intermediul avocatului Anatolie Pițel s-a adresat cu o acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne (*în continuare IGP al MAI*), solicitând:

- anularea ordinului nr. ***** din 31 ianuarie 2023 al IGP al MAI, în partea ce ține de încetarea raportului de serviciu al funcționarului publici cu statut special - Carpov Sergiu Dumitru, ofițer principal de investigații al secției nr. 3 investigații trafic de copii și organe a Centrului pentru combaterea traficului de persoane al INI al IGP a MAI;

- obligarea (angajatorului) IGP al MAI de a-l restabili pe comisarul-șef, Carpov Sergiu Dumitru, în funcția deținută, adică în funcție de ofițer principal de investigații al secției nr.3 investigații trafic de copii și organe a Centrului pentru combaterea traficului de persoane al INI al IGP a MAI;

- încasarea din contul (angajatorului) IGP al MAI în beneficiul lui Carpov Sergiu Dumitru a salariului și a drepturilor salariale pentru absența forțată de la muncă, din data eliberării ilegale din funcție și până la data restabilirii în funcție;

- încasarea din contul (angajatorului) IGP al MAI în beneficiul lui Carpov Sergiu Dumitru cu titlu de cheltuieli de judecată, legate de asistența juridică acordată de avocat, suma de 10 000 (zece mii) lei;

În argumentarea acțiunii, reclamantul a menționat că, în fapt, la 31 ianuarie 2023 a fost emis ordinul nr. ***** al IGP al MAI, cu privire la încetarea raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special - Carpov Sergiu Dumitru, conform prevederilor art.38 alin. (1) lit. a) (demisia) din Legea nr. 288/2016 cu privire la statutul funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

A explicat că, la 6 februarie 2023, ordinul sus indicat i-a fost adus la cunoștință contrasemnătură.

Potrivit extrasului din actul administrativ sus indicat (extras din ordinul IGP nr. ***** din 31 ianuarie 2023), a notat că, a fost încetat raportul de serviciu cu comisarul - șef Carpov Sergiu Dumitru, ofițer principal de investigație al secției nr.3 Investigații trafic de copii și organe a Centrului pentru combaterea traficului de persoane al Inspectoratului Național de Investigații al IGP al MAI, cu reținerea, după caz, a costului restant al echipamentului și achitarea compensației bănești pentru concediile de odihnă neutilizate, de la data de 30 ianuarie 2023. Ordinul fiind emis, având la bază cererea comisarului - șef Carpov Sergiu din 25 ianuarie 2023.

Consideră reclamantul că, ordinul sus indicat este emis contrar prevederilor legislației în vigoare, motiv din care acesta urmează a fi anulat.

Consecvent, a menționat că, la de 25 ianuarie 2023, a depus o cerere către șeful IGP al MAI, prin care a solicitat încetarea raportului de serviciu în conformitate cu prevederile art. 38 alin. (1) lit. a) (prin demisie) al Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cu achitarea compensațiilor bănești pentru concediul neutilizat, de la 30 ianuarie 2023.

Ulterior, la 30 ianuarie 2023, observând că cererea din 25 ianuarie 2023 nu a fost satisfăcută potrivit conținutul ei, în aceiași zi a depus în cancelaria IGP al MAI, o altă cerere, prin care își retrage (anulează) cererea de demisie depusă la data de 25 ianuarie 2023. Astfel cererea din 30 ianuarie 2023 a întemeiat-o în baza art. 85 alin. (4) din Codul muncii.

Corespunzător, în data de 01 februarie 2023, prin intermediul rețelei interne „Zimbra”, în adresa Centrului pentru combaterea traficului de persoane al INI al IGP, este expediat extrasul din Ordinul nr. ***** din 31 ianuarie 2023 al IGP al MAI, privind încetarea raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special - Carpov Sergiu, care la acel moment se afla în concediu medical. Însăși ordinul sus indicat, a indicat că, i-a fost adus la cunoștință la 6 februarie 2023.

Prin raportare la normele prevăzute la articolele 5, 10 alin. (1), 11 alin. (1) lit. a), 20 și 189 alin. (1) din Codul administrativ, a conchis că, ordinul IGP nr. ***** din 31 ianuarie 2023 ”Cu privire la încetarea raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special”, a reclamantului Carpov Sergiu - este un act administrativ individual defavorabil. La fel, a reținut faptul că, admisibilitatea acțiunii în

contencios administrativ este condiționată *inter alia* de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

În continuare, a specificat că, potrivit art. 85 alin. (3^1) din Codul muncii, contractul individual de muncă poate fi desfăcut, prin acordul scris al părților, înainte de expirarea termenelor indicate la alin. (1), (2) și (4^1). Conform alineatului 4, al aceluiași articol, prevede că, timp de 7 zile calendaristice de la data depunerii cererii de demisie, salariatul are dreptul să-și retragă cererea sau să depună o nouă cerere, prin care să o anuleze pe prima. În acest caz, angajatorul este în drept să-l elibereze pe salariat numai dacă, până la retragerea (anularea) cererii depuse, a fost încheiat un contract individual de muncă cu un alt salariat în condițiile prezentului cod. Iar, potrivit prevederilor alin. (5) din același articol, dacă, după expirarea termenelor indicate în alin. (1), (2) și (4^1), salariatul nu a fost de fapt eliberat din funcție și el își continuă activitatea de muncă fără să-și reafirme în scris dorința de a desface contractul individual de muncă, eliberarea acestuia nu se admite.

În conformitate cu prevederile art. 38 alin. (1) din Legea nr. 288/2016 cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, (1) Raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situații: a) prin demisie.

În acest sens, a subliniat reclamantul că, potrivit prevederilor pct. 26 din Hotărârea de Guvern nr. 547 din 12 noiembrie 2019 cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului general al poliției, raporturile de serviciu ale funcționarilor publici cu statut special sânt prevăzute în Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, iar în partea în care nu sânt re*****ementate de acestea, în prevederile Legii nr.158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și Codului muncii al Republicii Moldova nr. 154/2003.

Prin prisma normelor legale precitate, a reiterat că, la 25 ianuarie 2023 a depus o cerere prin care a solicitat încetarea raportului de muncă din propria inițiativă (prin demisie) din data de 30 ianuarie 2023, iar la data de 30 ianuarie 2023, a depus o altă cerere către șeful IGP al MAI, prin care a solicitat retragerea (anularea) cererii din 25 ianuarie 2023 referitor la demisie.

Prin urmare, a punctat că, s-a încadrat în termenul de 7 zile, prevăzut de art. 84 alin. (4) din Codul muncii, care în condițiile în care nu a fost angajat un alt salariat, îi permite reclamantului să-și retragă cererea de demisie și angajatorul urma să o accepte.

Mai mult ca atât, a menționat că, din motiv că până la 30 ianuarie 2023, nu a fost emis un ordin cu privire la încetarea raportului de muncă (conform solicitării indicate în cererea din 25 ianuarie 2023), a opinat că angajatorul nu a satisfăcut cererea dată, prezentându-se la serviciu.

Dealtfel, a afirmat că, la 30 ianuarie 2023, de către șeful Centrului pentru combaterea traficului de persoane al INI al IGP, (care este superior al

reclamantului) a fost întocmită Fișa de obiective individuale în privința ofițerului principal de investigații al Secției nr. 3, Carpov Sergiu pentru perioada de activitate a anului 2023, fiind stabilite termene de realizare până la 31 decembrie 2023.

În această ordine de idei, reclamantul ajunge la concluzia că ordinul nr. ***** din 31 ianuarie 2023, este emis contrar prevederilor legale.

La caz, a reținut că angajatorul, în persoana IGP, a lăsat fără examinare cererea reclamantului depusă la 30 ianuarie 2023 și a emis ordinul de încetare a raportului de serviciu la data de 31 ianuarie 2023, deși cererea dată (de retragere a cererii din 25 ianuarie 2023) a fost înregistrată în cancelaria instituției, prin urmare, acesta renunțând la consimțământul de a desface contractul de muncă la cererea proprie.

Mult ca atât, a indicat că, ordinul nr. ***** a fost emis la 31 ianuarie 2023, care dispune încetarea raportului de serviciu cu reclamantul Carpov Sergiu, din data de 30 ianuarie 2023. Prin urmare, consideră că actul administrativ contestat este emis contrar prevederilor art. 139 alin. (1) Cod administrativ.

În situația creată, a invocat că, nu este clară poziția angajatorului, deși în cadrul Inspectoratului Național de Investigație al IGP al MAI, se atestă o lipsă considerabilă de colaboratori, (conform procesului-verbal al ședinței de pe lângă șeful INI al IGP din 16 ianuarie 2023, se atestă un număr de 48 funcții vacante de ofițeri de investigație), aceasta încetează raportului de serviciu, deși salariatul și-a manifestat dorința de a continua raportul de serviciu. Or, reclamantul Carpov Sergiu are un stagiu de muncă de aproximativ 23 de ani (în cadrul organelor afacerilor interne și Inspectoratului general de investigație). Iar, în perioada de activitate, acesta nu a fost sancționat disciplinar niciodată, deci, consideră că aceasta are o reputație ireproșabilă.

Astfel, a menționat că, la 13 februarie 2023, a depus o cerere prealabilă în adresa angajatorului, care până la momentul depunerii cererii date nu a fost soluționată.

Deasemenea, la 10 februarie 2023, reclamantul a încheiat un contract de asistență juridică cu Cabinetul Avocatului ”Anatolie Pitel”, în persoana avocatului Anatolie Pițel, licența nr. 3447 din 06 august 2019, pentru serviciile căruia a achitat suma de 10 000,00 (zece mii) lei.

Potrivit prevederilor art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesual să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Potrivit alin.(l^1) din același articol, cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea în contencios administrativ, conform prevederilor articolelor 189, 208, 209, 211, 212 din Codul administrativ și în baza prevederilor articolelor 8 și 96 din Codul de procedură civilă, solicitând admiterea cererii de chemare în judecată.

La 15 mai 2023, pârâtul Inspectoratul General al Poliției, a depus referință aferentă cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată. (f.d.31-34).

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea protocolară din 26 iunie 2024, s-au atras în proces în calitate de terți Babin Serghei, Rebeja Olesea și Tcacenco Vladislav. (f.d.86).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 decembrie 2024, acțiunea în contencios administrativ a reclamantului Carpov Sergiu împotriva Inspectoratului General al Poliției, persoane terțe Babin Serghei, Rebeja Olesea, Tcacenco Vladislav privind anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, s-a admis.

S-a anulat actul administrativ individual defavorabil – Ordinul nr. ***** din 31 ianuarie 2023, în partea încetării raportului de serviciu al comisarului-șef Carpov Sergiu și s-a obligat Inspectoratul General al Poliției să emită actul administrativ individual favorabil de restabilire a reclamantului Carpov Sergiu în funcția deținută până la încetarea ilegală a raportului de serviciu sau într-o funcție echivalentă și de achitare a salariului mediu lunar pentru absența forțată de la serviciu, începând cu data încetării ilegale a raporturilor de serviciu și până la data reîncadrării efective în funcție, care, însă, nu va putea depăși perioada prevăzută de art. 90 alin. (2) lit. a) din Codul muncii al Republicii Moldova, cu achitarea contribuțiilor obligatorii prevăzute de lege.

S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în folosul reclamantului Carpov Sergiu cu titlu de asistență juridică, suma de 6000,00 (șase mii) lei.

În rest, cerința privind compensarea cheltuielilor asistenței juridice, s-a respins.

În temeiul prevederilor art. 256 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul de procedură civilă, în partea restabilirii în funcție și achitării unui salariu mediu lunar, hotărârea urmează a fi executată imediat.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 6 decembrie 2024, Inspectoratul General al Poliției, a declarat cerere de apel nemotivată, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 decembrie 2024, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea reclamantului să fie respinsă.

Termenul de declarare a apelului:

Potrivit art. 232 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate.

Din materialele cauzei rezultă că, dispozitivul hotărârii instanței de fond a fost pronunțat public la 5 decembrie 2024, iar apelul nemotivat a fost depus la 6 decembrie 2024. Reieșind din materialele cauzei, se atestă că, la 17 februarie 2025, Inspectoratul General al Poliției a recepționat hotărârea motivată (potrivit avizului

poștal de recepție, f.d.110), iar la 10 martie 2025, Inspectoratul General al Poliției a depus motivarea apelului, considerente din care Colegiul constată că, apelul nemotivat și apelul motivat au fost depuse în interiorul termenului legal.

Argumentele participanților la proces:

În motivarea cererii de apel, apelantul Inspectoratul General al Poliției a indicat că, apelul declarat este pasibil de a fi admis, cu casarea hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei decizii noi privind respingerea acțiunii, din considerentele ce succed.

La 25 ianuarie 2023, ofițerul principal de investigații al Secției nr. 3 al Centrului pentru combaterea traficului de persoane al INI al IGP, comisar-șef Sergiu Carpov a depus cerere în temeiul art. 38 alin. (1) lit. a) din Codul muncii cu demisionare din 30 ianuarie 2023.

Totodată, la 30 ianuarie 2023, ofițerul principal de investigații al Secției nr.3 al Centrului pentru combaterea traficului de persoane al INI al IGP, comisar-șef Sergiu Carpov a depus cerere în temeiul art. 85 alin. (4) din Codul muncii prin care a solicitat anularea cererii din 25 ianuarie 2023 privind demisia.

În atare circumstanțe, a indicat că, a fost pornită procedura administrativă nr. 1425 din 30 ianuarie 2023.

Consecvent, a invocat apelantul că, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. ***** din 31 decembrie 2023, raportul de serviciu cu comisar-șef Sergiu Carpov a încetat la cererea acestuia. Totodată, la 27 ianuarie 2023, Ion Gribineţ a depus cerere solicitând de a fi promovat în funcția de ofițer principal de investigații al Secției nr. 3 investigații trafic de copii și organe a Centrului pentru combaterea traficului de persoane al Inspectoratului național de investigații al IGP al MAI.

Urmare cărui fapt, cererea fiind coordonată cu conducătorii Inspectoratului Național de Investigații, și acceptată de către angajator.

Astfel, a notat că, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. ***** din 31 decembrie 2023, inspectorul principal, Ion Gribineț a fost promovat în funcția de ofițer principal de investigații al Secției nr. 3 investigații trafic de copii și organe a Centrului pentru combaterea traficului de persoane al Inspectoratului național de investigații al IGP al MAI.

Potrivit art. 85 alin.(4) din Codul muncii, timp de 7 zile calendaristice de la data depunerii cererii de demisie, salariatul are dreptul să-și retragă cererea sau să depună o nouă cerere, prin care să o anuleze pe prima.

Astfel, a afirmat că, la 27 ianuarie 2023 a fost inițiată procedura de numire în funcția de ofițer principal de investigații al Secției nr. 3 investigații trafic de copii și organe a Centrului pentru combaterea traficului de persoane a Inspectoratului național de investigații unui alt salariat, prin depunerea și acceptarea cererii de ocupare a funcției pre citate, iar la 31 ianuarie 2023 a fost emis Ordinul șefului IGP nr. *****, cu privire la ocuparea funcției date.

Timp de 7 zile calendaristice de la data depunerii cererii de demisie, salariatul are dreptul să-și retragă cererea sau să depună o nouă cerere, prin care să o anuleze pe prima. In acest caz, angajatorul este în drept să-l elibereze pe salariat numai dacă,

până la retragerea (anularea) cererii depuse, a fost încheiat un contract individual de muncă cu un alt salariat în condițiile prezentului cod (Codul muncii).

La 25 ianuarie 2023, angajatorul și-a exprimat acordul de a numi o persoană la funcția menționată, or se atestă că, la emiterea Ordinului IGP nr. ***** din 31 ianuarie 2023 au fost aplicate prevederile alin. (3^1), contractul individual de muncă, fiind încetat înainte de expirarea a 14 zile calendaristice.

Or, angajatorul a admis cererea unui alt angajat de a ocupa funcția data până la depunerea de către reclamant a cererii de retragere a cererii de demisie, or angajatorul a acționat cu bună-credință.

Coroborând normele legal citate cu circumstanțele speței, se deduce că, activitatea administrativă efectuată de către Inspectoratul General al Poliției este una legală și întemeiată or, autoritatea publică în limita competenței, a emis actul administrativ, prin care și-a realizat scopul său legal.

În acest context, a conchis că încălcările revendicate prin prezenta acțiune, nu își găsește confirmare prin prisma cadrului normativ în vigoare la data desfășurării activității administrative, prin urmare, argumentele părții reclamante în acest sens sunt lipsite de suport juridic.

Mai mult, art. 23 alin. (2) din Codul administrativ impune autoritatea publică să trateze în mod egal persoanele aflate în situații similare, iar orice diferență de tratament să fie justificată în mod obiectiv.

În temeiul prevederilor articolelor 231 alin.(1), 232 alin. (1) și 240 lit. c) din Codul administrativ, a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă.

La 4 noiembrie 2025, avocatul Anatolie Pițel în interesele intimatului Carpov Sergiu a depus cerere prin care a solicitat ca instanța la pronunțarea deciziei de respingere a apelului formulat de către reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al MAI și menținere a hotărârii contestate, să țină cont de faptul că prevederile art. 90 alin. (2), lit. a) din Codul muncii, au fost declarate neconstituționale prin Hotărârea Curții Constituționale privind ridicarea excepțiilor de neconstituționalitate a articolului 90 alin.(2) lit. a) din Codul muncii, ce ține de (plafonarea despăgubirii acordate de angajator în cazul concedierii ilegale a salariatului), nr. 9 din 22 iulie 2025. Respectiv, a indicat că, în situația pronunțării unei decizii de menținere a hotărârii primei instanțe, urmează a fi indicat că, Inspectoratul General al poliției trebuie să achite în contul reclamantului Carpov Sergiu salariul mediu lunar pentru perioada de absență forțată de la muncă.

Ulterior, la 10 noiembrie 2025, avocatul Anatolie Pițel în interesele intimatului Carpov Sergiu a depus referință aferentă cererii de apel, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată și menținerea fără modifică a hotărârii contestate.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul apelantului Inspectoratul General al Poliției Ala Ursu, a susținut cererea de apel înaintată pe motivele de fapt și de drept invocate, solicitând admiterea acesteia în sensul formulat.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul intimatului Carpov Sergiu, avocatul Pițel Anatolie, a solicitat respingerea cererii de apel ca fiind neîntemeiată și menținerea hotărârii primei instanțe.

În ședința de judecată, persoanele terțe – Babin Serghei, Rebeja Olesea, Tcacenco Vladislav, fiind legal citați, nu s-au prezentat; prin referințele depuse, au solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. În temeiul prevederilor art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, Colegiul a dispus examinarea cauzei în lipsa persoanelor terțe.

Aprecierea instanței de apel:

Potrivit art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

Conform art. 194 alin. (1) din Codul administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 219 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, analizând temeinicia și legalitatea hotărârii instanței de fond, constată că aceasta este întemeiată, motiv pentru care apelul urmează a fi respins, din raționamentele ce urmează.

Admisibilitatea acțiunii:

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru re*****ementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sânt afectate de actul administrativ individual, nu sânt destinatarii acestuia.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu art. 206 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);
b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);

În speță, Colegiul reține că, obiect al examinării prezentei cauze îl constituie anularea ordinului nr. ***** din 31 ianuarie 2023 al IGP al MAI, în partea ce ține de încetarea raportului de serviciu al funcționarului publici cu statut special - Carpov Sergiu Dumitru, ofițer principal de investigații al secției nr. 3 investigații trafic de copii și organe a Centrului pentru combaterea traficului de persoane al INI al IGP a MAI și obligarea (angajatorului) IGP al MAI de a-l restabili pe comisarul-șef, Carpov Sergiu Dumitru, în funcția deținută, adică în funcție de ofițer principal de investigații al secției nr. 3 investigații trafic de copii și organe a Centrului pentru combaterea traficului de persoane al INI al IGP a MAI.

În aceste condiții, acțiunea formulată, se circumscrie tipului de acțiune în contestare și obligare, prevăzut de art. 206 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ.

Respectiv, în privința primei condiții de admisibilitate se constată că actele contestate sunt acte administrative individuale defavorabile în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Totodată, în temeiul dispozițiile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) din Codul administrativ referitoare la competența materială și teritorială a instanțelor în materie de contencios administrativ, se constată că acțiunea introdusă de reclamant

a fost înaintată instanței competente, fiind respectate cerințele privind competența jurisdicțională atât sub aspect material, cât și teritorial.

Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În temeiul art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Completul de judecată reține că reclamantul este destinatarul actului administrativ contestat și, prin acțiunea formulată, urmărește protecția unui drept propriu susceptibil de a fi vătămat prin activitatea administrativă a autorității.

Prin urmare, condiția privind revendicarea unui drept legitim, necesară admisibilității acțiunii în contencios administrativ, este întrunită, iar reclamantul beneficiază de control judecătoresc asupra activității administrative contestate.

În acord cu art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

Conform art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Referitor la respectarea procedurii prealabile, Colegiul reține că, la 12 februraie 2023, reclamantul Carpov Sergiu, a depus în adresa Inspectoratului General al Poliției cerere prealabilă prin care a solicitat, pe cale extrajudiciară, anularea ordinului nr. ***** din 31 ianuarie 2023. (f.d.11).

Prin decizia adoptată în procedura prealabilă nr. ***** din 15 februarie 2023, Inspectoratului General al Poliției a respins cererea prealabilă. (f.d.23-24 dosar administrativ).

Ulterior, prin decizia definitivă adoptată în procedura nr. ***** din 15 martie 2023, organul ierarhic superior – MAI, a respins cererea prealabilă depusă de Carpov Sergiu. (f.d.21-22 dosar administrativ).

Prin raportare la art. 209 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

La caz, reclamantul Carpov Sergiu, a depus acțiunea în contencios administrativ la 2 martie 2023, fapt ce denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii în contencios administrativ.

Analizând dispozițiile legale aplicabile și circumstanțele concrete ale cauzei, Completul judiciar constată că reclamantul are calitatea de persoană legitimă pentru a sesiza instanța de contencios administrativ, a respectat procedura și termenul de depunere a acțiunii, iar obiectul cererii nu se încadrează în situațiile exceptate de la controlul judiciar.

În aceste condiții, nu se identifică motive de inadmisibilitate a acțiunii, iar instanța de fond a apreciat corect că sunt întrunite condițiile pentru admiterea acesteia.

Raționamentele asupra fondului acțiunii:

Din materialele cauzei, rezultă că, reclamantul Carpov Sergiu, având statut de funcționar public cu statut special, deținea funcția ofițer principal de investigații al Secției nr.3 Investigații trafic de copii și organe a Centrului pentru combaterea traficului de persoane al Inspectoratului Național de investigații al IPG al MAI.

La 25 ianuarie 2023 reclamantul Carpov Sergiu a depus cerere de demisie, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din Cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cu achitarea compensațiilor bănești pentru concediile neutilizate, de la 30 ianuarie 2023 (f.d.12). Ulterior, la 30 ianuarie 2023, acesta a depus o altă cerere în temeiul art. 85 alin. (4) din Codul muncii, prin care a retras cererea de demisie, înregistrată cu nr. de intrare 1426. (f.d.13).

Prin ordinul nr. ***** din 31 ianuarie 2023, Inspectoratul General al Poliției a încetat raportul de serviciu al comisarului-șef Carpov Sergiu, prin demisie (f.d.9-10).

Iar, prin răspunsul din 8 februarie 2023, Inspectoratul General al Poliției a informat reclamantul că cererea lui de retragere a cererii de demisie nu poate fi acceptată, deoarece a fost acceptată cererea unui alt salariat pentru ocuparea funcției vacante (f.d.16 dosar administrativ).

Astfel, Colegiul reține că în prezenta cauză, obiectul litigiului îl constituie verificarea legalității ordinului nr. ***** din 31 ianuarie 2023, prin care s-a dispus încetarea raportului de serviciu al reclamantului Carpov Sergiu (f.d.9-10) și cerințele subsecvente privind obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil de restabilire a reclamantului Carpov Sergiu în funcția deținută, cu achitarea drepturilor salariale.

În drept, Colegiul notează că, conform pct. 26 din Hotărârea de Guvern nr. 547 din 12 noiembrie 2019 cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției, raporturile de serviciu ale funcționarilor publici cu statut special sânt prevăzute în Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, iar în partea în care nu sânt re*****ementate de acestea, în prevederile Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția

publică și statutul funcționarului public și Codului muncii al Republicii Moldova nr. 154/2003.

Potrivit art. 38 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situații: a) prin demisie.

Corespunzător, în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1)-(5) din Codul muncii, Salariatul are dreptul la demisie – desfacere a contractului individual de muncă, cu excepția prevederii alin. (4^1), din proprie inițiativă, anunțând despre aceasta angajatorul, prin cerere scrisă, cu 14 zile calendaristice înainte. Curgerea termenului menționat începe în ziua imediat următoare zilei în care a fost înregistrată cererea. În caz de demisie a salariatului în legătură cu pensionarea, cu stabilirea gradului de dizabilitate, cu concediul pentru îngrijirea copilului, cu înmatricularea într-o instituție de învățământ, cu trecerea cu traiul în altă localitate, cu îngrijirea copilului până la vârsta de 14 ani sau a copilului cu dizabilități, cu alegerea într-o funcție electivă, cu angajarea prin concurs la o altă unitate, cu încălcarea de către angajator a contractului individual și/sau colectiv de muncă, a legislației muncii în vigoare, angajatorul este obligat să accepte demisia în termenul redus indicat în cererea depusă și înregistrată, la care se anexează documentul respectiv ce confirmă acest drept. După expirarea termenelor indicate la alin. (1), (2) și (4^1), salariatul are dreptul să înceteze lucrul, iar angajatorul este obligat să efectueze achitarea deplină a drepturilor salariale ce i se cuvin salariatului în termenele prevăzute la art. 143 și să-i elibereze documentele legate de activitatea acestuia în unitate. Contractul individual de muncă poate fi desfăcut, prin acordul scris al părților, înainte de expirarea termenelor indicate la alin.(1), (2) și (4^1). Timp de 7 zile calendaristice de la data depunerii cererii de demisie, salariatul are dreptul să-și retragă cererea sau să depună o nouă cerere, prin care să o anuleze pe prima. În acest caz, angajatorul este în drept să-l elibereze pe salariat numai dacă, până la retragerea (anularea) cererii depuse, a fost încheiat un contract individual de muncă cu un alt salariat în condițiile prezentului cod. Conducătorul unității (al filialei sau reprezentanței), adjuncții lui și contabilul-șef sânt în drept să demisioneze, anunțând despre aceasta angajatorul, prin cerere scrisă, cu o lună înainte. Dacă, după expirarea termenelor indicate în alin. (1), (2) și (4^1), salariatul nu a fost de fapt eliberat din funcție și el își continuă activitatea de muncă fără să-și reafirme în scris dorința de a desface contractul individual de muncă, eliberarea acestuia nu se admite.

Analizând motivele invocate în cererea de apel, Colegiul apreciază că acestea nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanței de fond, fiind întemeiate pe o interpretare eronată a dispozițiilor art. 85 alin. (4) din Codul muncii și pe argumente care nu își găsesc suport în materialul probator administrat.

În primul rând, argumentul principal al apelantului, potrivit căruia acesta ar fi fost îndreptățit să nu acorde importanță retragerii cererii de demisie deoarece până la acel moment, ar fi fost inițiată procedura de promovare a unui alt angajat în

funcția ocupată de reclamant, nu poate fi reținut, reieșind din următoarele considerente.

La caz, Colegiul constată că autoritatea pârâtă, reținând ca temei legal de încetare a raporturilor de muncă cu reclamantul prevederile art. 38 alin. (1) lit. a) din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, nu a luat în considerație cererea reclamantului din 30 ianuarie 2023, prin care reclamantul Carpov Sergiu și-a retras cererea de demisie din 25 ianuarie 2023. Or, potrivit art. 85 alin. (4) din Codul muncii, timp de 7 zile calendaristice de la data depunerii cererii de demisie, salariatul are dreptul să-și retragă cererea sau să depună o nouă cerere, prin care să o anuleze pe prima. În acest caz, angajatorul este în drept să-l elibereze pe salariat numai dacă, până la retragerea (anularea) cererii depuse, a fost încheiat un contract individual de muncă cu un alt salariat în condițiile prezentului cod.

În acest sens, prin prisma normei precitate, Colegiul atestă că, reclamantul la 30 ianuarie 2023 a depus cererea privind retragerea cererii de demisie din 25 ianuarie 2023, adică în interiorul termenului de 7 zile prevăzut art. 85 alin. (4) din Codul muncii, iar angajatorul era în drept să emită ordinul de încetare a raportului de serviciu cu reclamantul numai dacă, până la retragerea (anularea) cererii depuse, ar fi fost încheiat un contract individual de muncă cu un alt salariat în condițiile prezentului cod.

La fel, Colegiul constată că la data depunerii cererii prin care reclamantul și-a retras cererea de demisie, nu a fost încheiat un alt contract individual de muncă cu un alt salariat, or potrivit materialelor cauzei, se constată că ordinul de numire prin transfer a terțului Gribineț Ion, a fost emis la 31 ianuarie 2023 (f.d.7 dosar administrativ).

În ordinea celor expuse, în ceea ce privește susținerea apelantului că, la 27 ianuarie 2023, prin depunerea cererii de promovare în funcție de către Ion Gribineț și acceptarea acesteia de către conducerea Inspectoratului General al Poliției, ar fi fost inițiată procedura de ocupare a funcției, Colegiul reține că acest argument este lipsit de relevanță juridică.

Norma de la art. 85 alin. (4) din Codul muncii este formulat într-o manieră imperativă și nu lasă loc unor interpretări extensive. Norma stabilește expres că angajatorul este în drept să elibereze salariatul numai dacă, până la retragerea cererii de demisie, a fost încheiat un contract individual de muncă cu un alt salariat.

Prin urmare, legiuitorul nu a condiționat imposibilitatea retragerii cererii de demisie de existența unei intenții de angajare, de inițierea unei proceduri administrative, de acceptarea unei cereri ori de exprimarea acordului angajatorului, ci exclusiv de existența unui contract individual de muncă deja încheiat. Or, din probele administrate rezultă fără echivoc că până la 30 ianuarie 2023, când reclamantul și-a retras cererea de demisie, nu era emis ordinul de promovare și nici nu era încheiat un contract individual de muncă cu Ion Gribineț pentru ocuparea funcției vacante.

În aceste condiții, împrejurarea că anterior a fost depusă o cerere de promovare ori că aceasta a fost coordonată la nivel intern nu produce efectele juridice prevăzute de art. 85 alin. (4) din Codul muncii.

Interpretarea propusă de apelant ar lipsi de eficiență însăși garanția instituită de art. 85 alin. (4) din Codul muncii. Dacă simpla inițiere a unei proceduri interne sau coordonarea unei candidaturi ar fi suficientă pentru a împiedica retragerea demisiei, dreptul salariatului de a reveni asupra voinței sale în termenul de 7 zile ar deveni unul iluzoriu, deoarece angajatorul ar putea neutraliza acest drept prin simple acte interne, fără ca funcția să fie efectiv ocupată.

Or, normele juridice trebuie interpretate astfel încât să producă efecte utile și să nu transforme drepturile conferite de lege în garanții pur formale. Tocmai din acest motiv legiuitorul a ales o formulare restrictivă, condiționând limitarea dreptului de retragere de existența unui fapt juridic deja consumat și verificabil obiectiv.

La fel, nu poate fi reținută nici susținerea apelantului potrivit căreia angajatorul și-ar fi exprimat acordul privind ocuparea funcției încă din data de 25 ianuarie 2023, întrucât manifestările interne de voință ale angajatorului nu echivalează, din punct de vedere juridic, cu încheierea unui contract individual de muncă și nu pot substitui condiția expres prevăzută de lege. Legea utilizează noțiunea de „contract individual de muncă încheiat”, iar nu pe aceea de „procedură inițiată” sau „cerere acceptată/coordonată”.

În aceste condiții, Colegiul punctează că, interpretarea apelantului substituie condiția expres prevăzută de lege și anume încheierea contractului individual de muncă, cu o condiție diferită, creată pe cale de interpretare, respectiv existența unei proceduri de promovare aflate în curs. O asemenea interpretare nu poate fi acceptată, deoarece autoritatea publică nu poate extinde prin propria practică administrativă excepțiile instituite de lege și nici nu poate modifica voința expresă a legiuitorului.

Totodată, Colegiul observă că însuși apelantul recunoaște în cuprinsul cererii de apel că ordinul privind promovarea lui Ion Gribineț a fost emis la 31 ianuarie 2023, adică ulterior retragerii cererii de demisie formulate de reclamant la 30 ianuarie 2023. Respectiv, această împrejurare confirmă concluzia instanței de fond potrivit căreia excepția prevăzută de art. 85 alin. (4) din Codul muncii, nu era îndeplinită.

Consecvent, nici argumentul potrivit căruia contractul individual de muncă ar fi încetat în baza art. 85 alin.(3^1) din Codul muncii nu poate fi acceptat. Dispozițiile alin. (3^1) re*****ementează exclusiv posibilitatea încetării contractului individual de muncă prin acordul scris al părților înainte de expirarea termenului de preaviz, însă la caz, după depunerea cererii de retragere a demisiei, reclamantul și-a revocat în mod expres consimțământul privind încetarea raportului de serviciu, astfel încât acordul părților nu mai exista la data emiterii ordinului contestat. Prin urmare, prevederile art. 85 alin.(3^1) nu justifică legalitatea actului administrativ contestat.

Inter alia, angajatorul nici într-un mod nu a explicat cum consideră el că a respectat voința salariatului de a demisiona, dacă salariatul în limita termenul acordat de legiuitor, și-a retras acea cerere de demisie. Respectiv, este evident că actul de încetare a raportului de serviciu cu reclamantul emis de angajator este afectat de viciu de consimțământ.

Prin urmare, având ca suport legal prevederile art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, instanța de judecată concluzionează că pârâtul, la emiterea actului contestat nu a respectat limitele legale ale dreptului său discreționar, nu a luat în considerație toate faptele relevante și nu și-a exercitat dreptul său discreționar conform scopului acordat prin lege. Or, dreptul discreționar nu permite desfășurarea activității administrative arbitrare (art.16 din Codul administrativ). Esența puterii discreționare are drept bază marja de libertate lăsată la libera apreciere a unei autorități astfel ca în vederea atingerii scopului indicat de legiuitor să poată recurge la orice mijloc de acțiune în limitele competenței sale, însă să acționeze cu respectarea principiului proporționalității.

Scopul oricărei autorități publice este de a servi interesul public. Cu alte cuvinte, autoritățile publice, inclusiv Inspectoratul General al Poliției, nu pot avea alte scopuri decât cele care asigură interesul public. Deși, legislația în vigoare prevede dreptul angajatorului de a înceta raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special prin demisie, norma de la art.85 alin. (4) din Codul muncii, stipulează și dreptul salariatului de a-și retrage cererea și obligația angajatorului de a o accepta în cazul în care nu a fost încheiat un contract individual de muncă cu un alt salariat, ceea ce în speță nu s-a constatat.

În aceeași ordine de idei, nu poate fi reținut nici argumentul apelantului potrivit căruia activitatea administrativă a fost desfășurată în limitele competenței sale și în scopul realizării interesului public. Litigiul nu privește competența Inspectoratului General al Poliției de a emite ordinul de încetare a raportului de serviciu, ci legalitatea exercitării acestei competențe. Or, existența competenței materiale nu exonerează autoritatea publică de obligația respectării condițiilor imperative prevăzute de lege pentru emiterea actului administrativ.

Subsecvent, este lipsit de relevanță și argumentul apelantului referitor la modificarea legislativă a art. 85 alin. (4) din Codul muncii prin Legea nr. 205/2015 pentru modificarea și completarea Codului muncii. Prin modificarea legislativă s-a limitat perioada în care salariatul își poate retrage cererea de demisie la șapte zile calendaristice. Totuși, reclamantul și-a exercitat acest drept chiar în interiorul termenului stabilit de legiuitor, respectiv la 30 ianuarie 2023, astfel încât modificarea legislativă invocată de apelant nu produce niciun efect asupra soluționării litigiului. Mai mult, aceeași modificare legislativă a păstrat neschimbată condiția esențială potrivit căreia angajatorul poate refuza retragerea demisiei numai dacă până la acel moment s-a încheiat un contract individual de muncă cu un alt salariat, ceea ce în speță, această condiție nu se atestă.

În aceste circumstanțe, Colegiul constată că, la momentul în care reclamantul și-a exercitat dreptul conferit de art. 85 alin. (4) din Codul muncii, funcția nu era

ocupată de o altă persoană și nu exista niciun raport juridic nou constituit care să împiedice menținerea reclamantului în funcție. Faptul că ordinul privind promovarea terțului și ordinul privind încetarea raportului de serviciu al reclamantului au fost emise concomitent demonstrează că, până la data retragerii cererii de demisie, condiția legală prevăzută de art. 85 alin. (4) nu era îndeplinită. Dacă raportul de muncă al unei alte persoane ar fi fost constituit anterior retragerii demisiei, acest fapt ar fi trebuit să rezulte din existența unui act administrativ distinct, cum ar fi un contract individual de muncă, încheiat înainte de 30 ianuarie 2023, ceea ce nu s-a dovedit.

Suplimentar, Colegiul remarcă că, conduita autorității publice după depunerea cererii de retragere contrazice propriile susțineri formulate în apel. Din actele dosarului rezultă că, la 30 ianuarie 2023 conducerea subdiviziunii în care activa reclamantul, în privința acestuia a fost întocmită fișa de obiective individuale pentru perioada 1 ianuarie 2023 – 31 decembrie 2023. Prin urmare, dacă procedura de promovare a unei alte persoane era într-un stadiu atât de avansat încât funcția urma inevitabil să fie ocupată, stabilirea obiectivelor anuale pentru reclamant nu ar fi avut nicio justificare administrativă. Acest înscris demonstrează că, la nivelul conducerii nemijlocite, reclamantul era considerat în continuare titularul funcției și urma să-și desfășoare activitatea în cursul anului 2023, ceea ce confirmă că la acea dată nu exista un raport juridic nou constituit în favoarea altei persoane.

În lumina considerentelor expuse, Colegiul indică că, în materia contenciosului administrativ, sarcina de a demonstra legalitatea actului administrativ contestat revine autorității emitente. În prezenta cauză, apelantul avea obligația de a face dovada existenței tuturor condițiilor prevăzute de art. 85 alin. (4) din Codul muncii pentru a justifica refuzul de a da eficiență retragerii demisiei. Or, autoritatea nu a prezentat nicio probă din care să rezulte că, până la 30 ianuarie 2023, fusese încheiat un raport juridic nou cu un alt salariat. Dimpotrivă, chiar înscrisurile invocate de aceasta confirmă că actul de promovare a fost emis abia la 31 ianuarie 2023, ulterior retragerii cererii de demisie. În lipsa îndeplinirii condiției legale expres prevăzute, ordinul de încetare a raportului de serviciu nu putea fi emis în mod legal, iar argumentele invocate de apelant nu sunt de natură să răstoarne concluziile primei instanțe, care a interpretat și aplicat corect dispozițiile art. 85 alin. (4) din Codul muncii și ale art. 38 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 288/2016 cu privire la statutul funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Prin urmare, Colegiul constată că toate criticile formulate prin cererea de apel se întemeiază pe o interpretare extensivă a art. 85 alin.(4) din Codul muncii, contrară textului expres al legii. *A contrario*, Colegiul reține că, instanța de fond a interpretat și aplicat corect normele de drept material incidente, stabilind în mod întemeiat că la data retragerii cererii de demisie nu exista un contract individual de muncă încheiat cu un alt salariat pentru ocuparea funcției reclamantului, motiv pentru care Inspectoratul General al Poliției nu mai avea dreptul legal să dispună încetarea raportului de serviciu.

Potrivit art. 96 din Codul de procedură civilă, (1) Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. (1^1) Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Cu referire la cerința reclamantului Carpov Sergiu privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică admisă de prima instanță în mărime de 6000,00 (șase mii) lei, Colegiul relevă că potrivit art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Potrivit aceleiași norme la alin. (1^1), cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

La caz, Colegiul reține, că reclamantul Carpov Sergiu a încheiat un contract de asistență juridică cu Cabinetul Avocatului ”Anatolie Pitel”, în persoana avocatului Anatolie Pițel, licența nr. 3447 din 06 august 2019, pentru serviciile căruia a achitat suma de 10 000,00 (zece mii) lei, potrivit bonului de plată seria ***** nr. ***** din 10 februarie 2023. (f.d.5).

În cauza dată, Colegiul apreciind cuantumul cheltuielilor de judecată pe care trebuie să le suporte reclamantul, consideră că suma de 6000,00 (șase mii) lei, stabilită de instanța de fond este justificată, raportând la complexitatea activității prestate de avocat, aceasta fiind suficientă, avându-se în vedere și natura litigiului în care s-a prestat asistența juridică.

Colegiul atestă că, la încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică, instanța de fond a ținut cont de complexitatea cauzei, de faptele stabilite, de volumul de lucru, apreciind necesitatea cheltuielilor, realmente angajate și rezonabile ca mărime, fapt pentru care a concluzionat, că cheltuielile de asistență juridică ale reclamantului urmează a fi recuperate în mărime de 6000,00 (șase mii) lei, considerându-le ca cheltuieli necesare, care au fost în mod real suportate, în limita unui cuantum rezonabil, ținând cont totodată de complexitatea prezentei cauze, cât și de volumul serviilor prestate.

Colegiul, analizând materialele cauzei, în raport cu motivele invocate în cererea de apel, constată cu certitudine că, soluția instanței de fond în partea contestată, este una corectă, întemeiată și fondată, iar cererea de apel este formală, declarată din simplul dezacord cu soluția instanței de fond, fiind combătute integral prin constatările expuse supra, urmare a cărui fapt hotărârea instanței de fond se va menține.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției și a menține hotărârea primei instanțe.

Cu referire la cererea depusă de reprezentantul intimatului Carpov Sergiu, avocatul Anatolie Pițel, prin care a solicitat încasarea din contul Inspectoratului

General al Poliției în beneficiul reclamantului Carpov Sergiu salariul mediu lunar pentru perioada de absență forțată de la muncă, făcând referire la faptul că, prevederile art. 90 alin. (2), lit. a) din Codul muncii, au fost declarate neconstituționale prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 22 iulie 2025 privind ridicarea excepțiilor de neconstituționalitate, Colegiul apreciază că aceasta nu urmează a fi admisă, deoarece hotărârea Curții Constituționale nr. 9 datează cu 22 iulie 2025 și are efect pe viitor, iar hotărîrea apelată a fost emisă la 05.12.2024.

Dealtfel, se va reține și faptul că, prin declararea neconstituționalității textului „într-o mărime care nu va depăși 12 salarii medii lunare ale salariatului" din articolul 90 alin. (2) lit. a) din Codul muncii a fost înlăturată doar limitarea legală a despăgubirii, fără a fi consacrat un drept absolut al salariatului la plata salariului pentru întreaga perioadă cuprinsă între concediere și soluționarea litigiului. Dimpotrivă, Curtea Constituțională a statuat, la pct. 105 din hotărâre, că până la intervenția legislatorului instanțele urmează să stabilească mărimea despăgubirii în funcție de prejudiciul efectiv suportat de salariat, având în vedere circumstanțele particulare ale fiecărei cauze, inclusiv exercitarea cu bună-credință a drepturilor procedurale de către părți și, după caz, veniturile realizate la un alt loc de muncă sau indemnizația de șomaj. Prin urmare, simpla declarare a neconstituționalității plafonului de 12 salarii nu justifică acordarea automată a salariului mediu pentru întreaga perioadă de absență.

Totodată, Colegiul notează că, solicitarea formulată de reprezentantul intimatului excedează limitelor învestirii instanței de apel. În prezenta cauză, obiectul examinării îl constituie apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI împotriva hotărârii primei instanțe, or intimatul nu a declarat apel prin care să solicite modificarea acesteia sub aspectul cuantumului despăgubirilor. În aceste condiții, instanța de apel nu poate completa sau modifica dispozitivul hotărârii în sensul obligării angajatorului la plata salariului mediu pentru întreaga perioadă de absență forțată, întrucât o asemenea soluție ar depăși limitele investirii și ar conduce la acordarea unor drepturi suplimentare în lipsa unei căi de atac formulate în acest sens.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ și articolelor 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției, se respinge.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 decembrie 2024

Decizia cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni.

Președintele ședinței,
Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Copia corespunde originalului / judecător/